

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **O. N.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19.3.2012, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce adresoval krajskému soudu žalobu ze dne 17.5.2012, kterou doplnil podáním ze dne 30.7.2012. Uvedl, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně zjištěn a následně byl rovněž chybně ohodnocen. Uvedl, že vedle dlouhodobých problémů s bolestmi páteře a neurologickými potížemi trpí silnými bolestmi kloubů, neustálým pocitem únavy a vyčerpání a nesnesitelnými bolestmi hlavy. Tyto problémy dle jeho názoru zřejmě souvisí s prodělanou a nevléčenou boreliózou.

V průběhu ústního jednání, které se konalo dne 8.1.2013, navrhoval žalobce zrušení napadeného rozhodnutí a jeho vrácení žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 9.8.2012 uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Navrhovala důkaz posudkem příslušné PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 19.3.2012 č.j. 601 021 0085/48091-STR, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 29.11.2012, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

1) Žalobce uplatnil nárok na invalidní důchod žádostí ze dne 17.8.2011 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Ostrava.

2) Dne 16.11.2011 posudkový lékař OSSZ Ostrava-město uvedl v posudku o invaliditě, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Žalobce není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označil lékař polytopní vertebrogenní algický syndrom svalově dysbalanční, s hyperkyfózou hrudní a skoliózou, s gonartrózou oboustrannou I. stupně, polyartralgii bez známek zánětlivé aktivity, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 2a přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil 10%. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil.

3) Rozhodnutím ze dne 8.12.2011 č.j. X, Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodla tak, že žádost žalobce o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle ustanovení § 38 zdp má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se – invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 zdp, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31 zdp, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo – invalidním následkem pracovního úrazu. Podle ust. § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle posudku OSSZ Ostrava-město ze dne 16.11.2011 účastník řízení není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %.

4) Žalobce přípisem ze dne 3.1.2012 uplatnil námitky u ČSSZ vůči shora označenému rozhodnutí, ve kterých uvedl, že s posudkem OSSZ Ostrava-město ze dne 16.11.2011 nesouhlasí, neboť se domnívá, že v tomto posudku, vycházejícím z jeho dlouhodobých zdravotních problémů, byly nedostatečně zohledněny jeho zdravotní potíže, vzniklé prodělanou boreliózou. Kromě této skutečnosti se během roku výrazně zhoršily jeho stavy extrémní únavy a potíže s bolestmi.

5) Lékař ČSSZ-LPK vypracoval dne 7.3.2012 posudek o invaliditě žalobce. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%.

V posudkovém zhodnocení lékař uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je lehká skolióza hrudní a bederní páteře s průvodním bolestivým páteřním syndromem na podkladě svalových dysbalancí. Ostatní dokumentovaná onemocnění jsou počínající, event. lehká či bez funkčních patologických projevů, nepodmiňujících případné navýšení základní procentní taxace. Posuzovaný není schopen pouze zvedání a přenášení nadměrných břemen. Jeho pracovní schopnost není zásadním způsobem omezena. Lékař konstatoval, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu, jak posuzovaný uvádí. Zdravotní stav je stacionární, obtíže posuzovaného nejsou tak závažné, jak uvádí. Zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb. a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb. Lékař též konstatoval, že nebyly doloženy nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí i k datu námitkového řízení.

6) ČSSZ rozhodnutím ze dne 19.3.2012 č.j. X zamítla námitky žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.12.2011 a rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2011 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobce. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobce a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především ze zdravotní dokumentace od ošetřující lékařky MUDr. I. H. a dále nálezů odborných lékařů MUDr. P., MUDr. K., MUDr. Z. a MUDr. J.. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 15.2.2012 bylo zjištěno, že účastník řízení není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 10%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem

na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 2, písmeno a) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%.

7) Posudková komise MPSV ČR v Ostravě vypracovala dne 29.11.2012 ke dni 19.3.2012 posudek. Při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Havlové Ivety a z jejího nálezu ze dne 14.10.2011, z nálezů rehabilitační ambulance MUDr. P. ze dne 8.3.2011, 21.4.2011, z nálezů ortopedické ambulance MUDr. K. ze dne 15.9.2011, z nálezů ambulance infekčního lékařství MUDr. Z. ze dne 12.4.2012, 27.8.2011, z nálezů neurologické ambulance MUDr. J. ze dne 24.10.2011, 3.11.2009, z nálezů z kardiologie MUDr. K. ze dne 7.11.2012, z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě a spisové dokumentace KS Ostrava vč. žaloby. Posudková komise po prostudování této dokumentace zjistila a v diagnostickém souhrnu uvedla:

- skoliosa, polytopní vertebrogenní algický syndrom páteře svalově dysbalanční,
- stav po lymbské borrelióze (erythema migrans) - nejedná se o chronické onemocnění,
- počínající arthrosa kolenních kloubů,
- latentní tetanie s přechodem do panické ataky anamnesticky,
- mitrální regurgitace hemodynamicky lehká dle dokumentace.

Dále posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 19.3.2012 je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy stanovila uvedenou procentní taxaci 10% jako číslo konečné. Konstatovala, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. PK MPSV stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce polytopní vertebrogenní algický syndrom svalově dysbalanční při lehké hyperkyfoze a skolióze hrudní páteře. Uvedla, že se jedná o lehké postižení s poruchou statiky a dynamiky páteře, bez kořenového dráždění, bez ztížení dlouhodobé chůze, stání, sezení. U žalobce je zachována schopnost zvládat běžné zatížení. PK MPSV volila uvedenou procentní taxaci 10% jako číslo konečné s odůvodněním, že není posudkově-medicínského důvodu proto, aby byla tato uvedená taxace navyšována. Doložené objektivní odborné lékařské nálezy neprokazují onemocnění kloubů po proběhlé lymbské borrelióze, toto onemocnění bylo vyléčeno v počátečním stádiu a nepřešlo do chronického stavu. Počáteční onemocnění kolenních kloubů je dáno artrotickým postižením lehkým, které umožňuje zcela volnou hybnost v kolenních kloubech bez jejího omezení. Posuzovaný je schopen využívat své středoškolské vzdělání při pracích administrativního charakteru, rovněž by byl schopen vykonávat práci strojníka, kterou převážnou dobu zastával. Není schopen jen práce s nadměrnou fyzickou zátěží se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen.

K námitkám žalobce uvedeným v žalobě PK MPSV uvedla, že zdravotní stav

žalobce byl dostatečně objektivizován, nebyl chybně ohodnocen. Silné bolesti kloubů, neustálý pocit únavy a vyčerpanosti, nesnesitelné bolesti hlavy, nebyly objektivně prokázány odbornými vyšetřeními a nemají prokazatelnou souvislost s vyléčenou lymfskou borreliou. U žalobce se nejedná o žádný stupeň invalidity, pokles pracovní schopnosti činí 10%. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 29.11.2012. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce, vypořádala se se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce. Přesvědčivě odůvodnila, proč za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce určila polytopní vertebrogenní algický syndrom svalově dysbalanční při lehké hyperkyfoze a skolióze hrudní páteře, přičemž uvedla, že se jedná o lehké postižení s poruchou statiky a dynamiky páteře, bez kořenového dráždění, bez ztížení dlouhodobé chůze, stání, sezení. PK MPSV též uvedla, že není posudkově-medicínského důvodu pro to, aby byla tato uvedená taxace navyšována. Konstatovala, že doložené objektivní odborné lékařské nálezy neprokazují onemocnění kloubů po proběhlé lymfské borreliose. Toto onemocnění bylo vyléčeno v počátečním stádiu a nepřešlo do chronického stavu. Objasnila, že počáteční onemocnění kolenních kloubů je dáno artrotickými postiženími lehkým, které umožňuje zcela volnou hybnost v kolenních kloubech bez jejího omezení

IV.

Podle § 38 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V.

Pro uznání invalidity žalobce ke dni 19.3.2012 by muselo dojít k poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, popř. by se stal invalidním následkem pracovního úrazu. Protože ke dni 19.3.2012 pracovní schopnost žalobce poklesla toliko o 10 %, nejedná se o invaliditu. Žalobce nebyl invalidním ani následkem pracovního úrazu. Jestliže žalobce nebyl invalidní, pak nesplňoval podmínky nároku na invalidní důchod.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala

se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobce pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Subjektivní přesvědčení žalobce o tom, že splňoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 19.3.2012 nejednalo o invaliditu. Posudková komise shodně s posouzením lékařem OSSZ i lékařem ČSSZ-LPK popsala rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a určila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

Důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékaři doporučeného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst, a ani to, že zaměstnavatelé dávají přednost uchazečům s bezvadným zdravotním stavem. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností, což posuzuje příslušná posudková komise. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8.1.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně